

perdurava la Miss Illusió i l'estel més fastuós i sublim de la pantalla Com pago ara els meus desviaments i recaigudes!

Abastament V. va comprendre'm a l'escriure aquella sentència. Déu m'ha transformat. Quant li estimo enc que hagi sigut amb tan gran tragèdia i sacrifici. *Ja temo a Déu, ja soc digna de lloança.* Ha estat precis, però, caure del cim de la meva glòria i dels meus triomfs. No'm fa res.

Per mans d'una nena de l'escarceller envio clandestinament al correu la missiva. Uso carpeta dels mateixos soviets que ella sens malícia m'ha proporcionat. Així no hi haurà sospita. Ço únic que m'acompanyarà fins a la mort serà l'estampa de la Verge. No posseeixo res més. Quin canvi! Estic resignada. Si em volgués salvar ja li he anotat ço que'm caldria fer. No. Només de pensar-hi em ve basqueix i fàstic. Prefereixo mil voltes morir. Sufreixo molt. Un fort dolor reuma m'impossibilita quasi tot moviment. El meu cos tan bellugadiç i flexible en les danses! Pateixo fam. Em tracten d'una manera... que ni a un gos de carrer. Vaig espellifada .. De res no'm queixo. Prou, Monsenyor Raymond. Per conhort de V. i satisfacció meva també li regalo una estampa. Es el meu testament. Fins al cel. Quan llegeixi la carta ja no seré d'aquest món. Que Déu usi de misericòrdia amb mi. I V. em recordi malgrat sigui una sola vegada en la Santa Missa. *Sophie Eisman Romanov.*»

La lectura d'aquesta carta va emocionar fonament a Monsenyor Astridini. Va donar gràcies al Bon Pastor per haver buscat aquella pobreta ovella perduda. Va contemplar llarga estona l'estampa. Representava Jesús laçat anant de camí i trucant la porta d'una casa rònega i solitària. Ben expressiva tanmateix. Ella hi havia escrit les següents paraules: «*Cujus pulchritudinem sol et luna mirantur, ipsi soli seruo fidem.*» El sol i la lluna s'enmirallen en la formosó d'Aquell únic en qui poso la meva fe. (Rés de Santa Agnès). I va sentir un goig inefable. El goig que dona la Paràbola del Fill pròdig.

* * *

Monsenyor Astridini va fullejar diaris de tot un mes endarrera. En un d'ells: *Afusellament d'una estrella del cinema.* Li havia passat per alt aquesta notícia en el seu dia. «Moscou, 23. Ahir al matí va ésser afusellada la jove i encisadora estrella de la pantalla, predilecta del públic, Sophie Eisman Romanov, per un grup de guàrdia de les tropes soviètiques. Perteneixia a la família imperial dels Romanov, puix era nevoda del tsar de Rússia Nicolau II. Ço era el seu crim. Cinc dies abans havien afusellat també els seus pares, ella gran duquesa. Sophie Eisman recordaria ben poc al tsar Nicolau II, puix